

Αθήνα, 28.9.2010

ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΗ

ΘΕΜΑ: Μη πληρωμή λογαριασμού – διακοπή εργασιών – επιστροφή πρόσθετης εγγύησης

Εταιρεία – μέλος του ΣΑΤΕ υπέβαλε το ακόλουθο ερώτημα:

«Εκτελώ ένα δημόσιο έργο που χρηματοδοτείται από το πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ». Έχω υποβάλει προ διμήνου λογαριασμό και... φυσικά είναι άγνωστο πότε θα πληρωθώ. Σκοπεύω λοιπόν να δηλώσω διακοπή εργασιών σύμφωνα με το νόμο αλλά δεν γνωρίζω τι γίνεται με την εγγυητική (πρόσθετης εγγύησης).

Δεν μπορώ λοιπόν να πληρώνω τις αβάσταχτες προμήθειες της τράπεζας για την εγγυητική πρόσθετης εγγύησης.

Σας παρακαλώ να με ενημερώσετε τι πρέπει να κάνω, και σε ποια άρθρα του νόμου περί δημοσίων έργων θα ανατρέξω, ούτως ώστε να ξεπεράσω στο πρόβλημα.»

Η απάντησή μου στο ανωτέρω ερώτημα έχει ως ακολούθως:

Η δευτέρα υποπαράγραφος της παρ. 10 του άρθρου 35 του Κώδικα Δημοσίων Έργων (ΚΔΕ – ν. 3669/2008), ορίζει τα εξής: «Με την ολοκλήρωση της εκτέλεσης και πιστοποίησης εργασιών που ανέρχονται σε ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) της αρχικής ή συμπληρωματικής σύμβασης, επιστρέφεται, με αίτηση του αναδόχου και σχετική απόφαση της διευθύνουσας υπηρεσίας, ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) της τυχόν πρόσθετης εγγύησης. Εν συνεχεία κάθε φορά που αυξάνονται οι εκτελεσθείσες και πιστοποιηθείσες εργασίες κατά δέκα (10) ποσοστιαίες μονάδες, επιστρέφεται ανάλογο ποσοστό της τυχόν πρόσθετης εγγύησης, ενώ με την έκδοση της βεβαίωσης περάτωσης του έργου επιστρέφεται το σύνολό της.» Επομένως, η επιστροφή της πρόσθετης εγγύησης συντελείται σταδιακά με τη βεβαιωμένη πρόοδο των εργασιών, ολοκληρώνεται δε με την έκδοση της βεβαίωσης περάτωσης του έργου.

Περαιτέρω, η μη πληρωμή λογαριασμού συνιστά λόγο διακοπής των εργασιών και, ακολούθως, διάλυσης της σύμβασης, υπό τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία που προβλέπονται στα άρθρα 53 παρ. 9 και 62 του ΚΔΕ. Όπως ορίζει η παρ. 8 του άρθρου 62 ΚΔΕ, η αποδοχή της διάλυσης επέχει τη θέση

βεβαίωσης περάτωσης των εργασιών. Ως αποδοχή νοείται και η ρητή αποδοχή της αίτησης διάλυσης του αναδόχου από τη διευθύνουσα υπηρεσία, αλλά και η αυτοδίκαιη διάλυση της σύμβασης, εφόσον συντρέξουν οι νόμιμες προϋποθέσεις προς τούτο.

Με βάση τα παραπάνω, προκειμένου να θεμελιώσετε δικαίωμα για τη συνολική επιστροφή της πρόσθετης εγγύησης, θα πρέπει να τηρήσετε τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 53 παρ. 9 και 62 του ΚΔΕ για τη διάλυση της σύμβασης λόγω καθυστέρησης πληρωμής λογαριασμού. Μόνο εφόσον συντελεσθεί η διάλυση της σύμβασης (ρητά ή αυτοδίκαια), θα δικαιούσθε να υποβάλετε αίτηση για την επιστροφή του συνόλου της πρόσθετης εγγύησης. Διαφορετικά, η άλλη επιλογή είναι να συνεχίσετε την εκτέλεση του έργου και να αιτείσθε την επιστροφή του ανάλογου ποσοστού της πρόσθετης εγγύησης με την ολοκλήρωση του αντίστοιχου σταδίου.

Τέλος, όσον αφορά την επιβάρυνση από επιπλέον προμήθειες της εγγυητικής λόγω υπαιτιότητας της υπηρεσίας (καθυστερήσεις πληρωμής λογαριασμών κ.λπ.), μπορείτε να θεμελιώσετε αξίωση αποζημίωσης βάσει του άρθρου 36 παρ. 11 του ΚΔΕ, το οποίο ορίζει τα εξής: *«Αν ο κύριος του έργου καταστεί υπερήμερος ως προς την εκπλήρωση των συμβατικών υποχρεώσεών του, ο ανάδοχος δικαιούται να ζητήσει αποζημίωση μόνο για τις θετικές του ζημιές που προκαλούνται μετά την επίδοση από αυτόν σχετικής έγγραφης όχλησης. Σε περίπτωση υπερημερίας από καθυστέρηση πληρωμής οι θετικές ζημιές οφείλονται κατά το μέτρο που υπερβαίνουν τον τόκο υπερημερίας.»* Οι προμήθειες εγγυητικών επιστολών συνιστούν θετική ζημία, ωστόσο ο ανάδοχος δικαιούται να αξιώσει την καταβολή τους υπό μορφή αποζημίωσης λόγω υπερημερίας του κυρίου του έργου, μόνο κατά το μέτρο που υπερβαίνουν τους τόκους υπερημερίας και μόνο για το χρονικό διάστημα από την επίδοση της ειδικής έγγραφης όχλησης και εντεύθεν.

Με εκτίμηση,

Σταμάτης Σ. Σταμόπουλος.